

Preverjamo Microhydrin (tm) - staro ime za Active-H, FHES

Šest mesecev po operaciji *tumorja na možganih* je bil Matt Stark popolnoma *paraliziran*. Potem se je stanje nekoliko izboljšalo, a leva stran telesa je ostala praktično omrtničena. Začeli pa so se pogosti *božjastni napadi* ter zelo *hudi glavoboli*. Po dveh letih takih muk in brezuspešnega zdravljenja z zdravili, mu je sorodnik predlagal, naj poskusi z Microhydrinom, mineralnim prahom, ki oživi vodo. Po enem tednu so božjastni napadi in glavoboli izginili, leva stran telesa pa je začela postajati bolj gibljiva. Danes spet dela.

Matt je svojo izkušnjo povedal v eni od oddaj ameriške radio-televizijske družbe (© BGP, 1999) [1], ki jih vodi John Lloyd in so namenjene zdravju in novim izzivom v prehrani. Poslušalci so lahko slišali pričevanja tudi o drugih, prav tako neverjetnih ozdravitvah z živo vodo, pa tudi stališča zdravnikov, ki so jim sledili:

Jimmy Hafanan je bil od leta 1994 *zasvojen s kokainom*. Stanje je postajalo vse slabše, enkrat so ga celo odpeljali na urgenco. Po večkratnih neuspešnih poskusih, da bi odnehal, je 12. februarja 1999 posegel po Microhydrinu. Začel je uživati kar po 6 do 12 kapsul dnevno. Brez hudih muk se je, kot pravi, kokaina rešil že po enem samem tednu. Ozdravitev "čez noč" je seveda spodbudila na to pot tudi druge zasvojenca iz njegovega "kroga" v San Diegu ...

Presunljiva je bila tudi izpoved Dannyja Closerja. Po dolgoletnih težavah z nogami se je slednjič pojavila še *gangrena*. Potrebno bi bilo amputirati obe nogi. Danny je prosil zdravnika, naj napravi poskus v okviru svojih raziskav, da bi rešil nogi. Res ju je obdržal, a nanju skorajda ni mogel stopiti: skoraj neprestano sta *krvaveli*, *mišice so se sušile*, stalnih *bolečin* pa niso mogli dovolj ublažiti niti morfij niti močna pomirjevala. Zdravnik mu je s solznimi očmi dejal, da mu je žal, a bo vse življenje ostal na vozičku. Ker so bile bolečine neznosne, je Danny naročil ženi, naj invalidski voziček le najame, saj je čutil, da v teh pogojih ne bo vzdržal dolgo.

Nekega dne se je dal odvesti v trgovino z bio živili, da bi morda tam našel kako sredstvo proti bolečinam. Ponudili so mu Microhydrin. Začel je jemati po dve kapsuli dnevno. Domači so bili skeptični: kako naj zaležeta le dve kapsuli, ko mu velike doze močnih zdravil niso. "Ne vem", je dejal "na steklenički pač piše od 2 do 4 kapsule dnevno". In zgodilo se je: bolečine so bile iz dneva v dan lažje in po treh tednih je spal kot otrok. Rane so se zacelile in spet je stopil na noge. Šel je k zdravniku, da bi dobil pojasnilo, kaj se z njim dogaja. Ginjen mu je le-ta odvrnil "Ne vem, resnično ne vem".

Dr. Billy Fonders, ki je zdravil Dannyja Clouserja, je tudi sodeloval v oddaji. Povedal je, da je po temeljiti preučitvi lastnosti tega produkta začel priporočati Microhydrin tudi drugim svojim pacientom. Opazil je, da pomaga praktično pri vseh vrstah obolenj. Pravi, da je Microhydrin res nekakšna "panacea", saj učinkuje na koren (vseh) bolezní, odpravlja neravnotežje, ki privede do obolenja. Med njegovimi pacienti je bila tudi Jean McDonalds, ki je prav tako sodelovala v tej oddaji:

Jean McDonalds se je leta 1986 *zastropila* s kemikaliji. Dolgo je bila pod kisikom in zdravniki so ocenjevali, da ima le 30% možnosti preživetja. Ostala je sicer živa, vendar se je zanj začelo dolgo obdobje bolečin v mišicah, mentalne otopelosti, poslabšanega vida, motene prebave in drugih težav. Morala je pustiti službo. V zadnjih desetih letih je poskusila najrazličnejša sredstva, a bistvenega izboljšanja ni bilo. Potem je začela jemati Microhydrin. V zelo kratkem času se ji je *izboljšal vid* pa tudi *koncentracija* ("mentalna jasnost"). Kasneje so izginile bolečine, pa tudi prebava se je izboljšala. Microhydrin jemlje redno že 18 mesecev brez kakršnikoli slabih stranskih učinkov.

Poslušalci so v oddaji lahko slišali tudi izjave več zobozdravnikov. Dr. Casper Thrulach je opisal primer ženske, ki je prišla k njemu s hudim *vnetjem ustne votline*. Koža je bila tako odlepljena od dlesni in sten ustne votline, da so bili vidni živci. Zaradi neznosnih bolečin je ženska lahko le na pol odprla usta in zobozdravnik ni mogel opraviti niti poštenega pregleda. Priporočal ji je izpiranje ustne votline z Microhydrinom (trikrat dnevno po vsaj tri minute) in pitje tega preparata. Rekel je, naj pride spet čez teden dni. Bil je skeptičen, saj je pri mnogo lažjih vnetjih potreboval vsaj teden in pol za opazne rezultate (ob uporabi drugih močnih preparatov). Ko se je čez teden dni pacientka vrnila, je presenečen ugotovil, da je težava praktično odpravljena.

Sodelavec te oddaje, dr. Frank Frenesiack, ki je prav tako uporabljal Microhydrin pri zdravljenju svojih pacientov, je dejal, da v svoji dvajsetletni praksi še ni srečal tako učinkovitega sredstva (tehnologije), kot je Microhydrin. Menda res predstavlja obrat v medicini (dr. Clinton Howard). V kratkem času, odkar je septembra 1987 prišel na trg (kot prehrambeni dodatek in ne kot zdravilo), se je njegova uporaba v ZDA skokovito povečala. Njegova iznajditelja, dr. Patrick Flanagan in dr. Gael Crystal Flanagan, pa sta bila predlagana za dodelitev Nobelove nagrade.

Zgodbe so preveč osupljive, da bi jim prisluhnili brez dvoma v njihovo resničnost. V sodobnem svetu tržnih "čudežev" je dvom še kako koristen. A to ni bilo naše prvo srečanje z Microhydrinom: septembra 1999, ko smo dobili iz ZDA posnetek oddaje z opisanimi pričevanji, smo tudi že sami 17 mesecev praktično neprekinjeno uživali Microhydrin (o naših izkušnjah več v nadaljevanju). Pred tem pa smo več let sledili literaturi (knjigam, člankom) o živi vodi v krajih, ker živijo stoletniki.

Prvič smo na zapise o živi vodi naleteli v začetku devetdesetih let. V knjigi "Skrivnost prsti" (Secret of the Soil, 1992) [2] sta pisca P. Tompkins in C. Bird, (avtorja še bolj znane knjige "Skrivno življenje rastlin" /The Secret Life of Plants) v enem od poglavij opisala tudi delo dr. Patricka Flanagana, ki je skupaj s soprogo, zdravnico dr. Gael Flanagan uspel ustvariti v laboratoriju vodo, kakršno pijejo stoletniki v himalajski dolini reke Hunza. Pred Flanaganom je že dr. Henri Coanda ugotovil, da je taka voda le redkokje na svetu in da ljudje v teh krajih živijo zdravi in čili praviloma mnogo več kot sto let. Voda v njihovih potokih je mnogo bolj podobna vodi v živih organizmih kot vodam v naših krajih. V knjigi so bile opisane tudi struktura in druge njene lastnosti. Omenjeno poglavje iz te knjige je bilo dejansko prelomnega značaja v našem razumevanju osnov zdravja: omogočilo nam je spoznavanje, kaj je tisto skupno "zdravilno" bistvo svežega sadja in zelenjave, njihovih sokov, negativnih ionov v zraku in drugih naravnih antioksidantnih sredstev (zdravilnost posameznih od njih smo sicer že poznali).

Voda iz laboratorijev zakoncev Flanagan je prišla prvič na trg leta 1985 pod imenom Crystal Energy®. Flanaganova sta vodo oživila tako, da sta izdelala prav tak mineralni prah, kakršnega pod sabo namelje ledenik "Uptar" v gorah nad dolino Hunza in ki potem v brzicah gorskih potokov vodo energetizira. Seveda je tudi nas mikala misel, da bi jo sami poskusili. Toda pred tem korakom smo hoteli zadevo temeljito preučiti. Iz ZDA smo postopoma dobivali knjige in članke o tej temi in jih študirali.

Septembra 1997 pa sta zakonca Flanagan, kot rečeno, dala na trg Microhydrin, ki je energetsko mnogo močnejši od Crystal Energy. Kot smo že pisali (Aura št. 104, maj 1998), vsebuje kozarec z Microhydrinom obogatene vode toliko razpoložljivih elektronov kot 10.000 (desettisoč!) kozarcev svežega soka iz organsko pridelanih pomaranč. Novica je bila več kot osupljiva. Desetine člankov, ki smo jih nemudoma naročili, so prinašale neverjetne podatke o zdravilnih učinkih tega prehrabnega produkta, analize univerzitetnih inštitutov, izjave zdravnikov.. sami "presežniki"... in da izdelek absolutno ni škodljiv... A podatkov o dolgoročnih kliničnih preveritvah na večjem številu ljudi, ki so nas še najbolj zanimali, nismo našli. Tudi po tem, ko smo pisali na ustrezno institucijo v Ameriko, prepričljivih odgovorov nismo dobili. Pa smo se slednjič odločili, da kar na sebi preverimo učinke te vode.

Naše izkušnje

Aprila 1998 smo iz ZDA dobili po pošti prve stekleničke s kapuslami Microhydrina. Prvi občutki so nas kar malo razočarali, saj nismo občutili nič posebnega (šele kasneje smo iz literature zvedeli, da je to pri večini običajno). Alberta in Iztok sta stekleničke vzela s sabo na naporno 11 dnevno potovanje v tujino. Jemala sta po dve kapsuli dnevno. Šele takrat je predvsem Alberta čutila, da ji vendarle precej pomagajo. Po vsakodnevni dolgi vožnji je bila namreč vsak večer še zelo čila (skratka bolj vzdržljiva kot na prejšnjih podobnih potovanjih).

Kmalu po povratku s potovanja je opazila še drugo izboljšavo. Na obrazu sta ji v zadnjih dveh letih zrasli dve *kožni tvorbi (bradavici)*. Zadevi nista bili videti maligni, a ker je pred leti imela kožnega raka (odpravila ga je s presno hrano), skrbi niso bile odveč... Ti dve tvorbi sta se ob uporabi Microhydrina začeli manjšati. Ko je to opazila, je pri pitju vsakega kozarca Microhydrina namazala izrastka z ostankom prahu z dna kozarca. V treh mesecih je ena tvorba povsem izginila druga pa zmanjšala na komaj opazno raven. Je bila to posledica Microhydrina? Če je, je pripravek verjetno močnejši od soka pšenične trave, ki ga je (z zelo ugodnimi učinki) pila pred tem; a rasti bradavic le ni preprečil.

Med tem si je naša 91 letna teta *zlomila kolk*. Kirurško so ji ga zamenjali in povabili smo jo k sebi, da si po operaciji opomore. Nismo je silili z Microhydrinom, a ker si je pri nas ob naši hrani in sokovih, že večkrat močno pomagala k zdravju, je bila voljna sprejeti tudi Microhydrin (3 kapsule dnevno) in tablete alg Spirulina, s katerimi naj bi imel Microhydrin najoptimalnejši učinek. Hitro si je opomogla. Ko jo je obiskala sorodnica zdravnica, je bila presenečena nad njenim hitrim okrevanjem. Po dveh mesecih se je teta vrnila domov brez "bergel". Še danes uporablja oporo le ko gre ven, da je bolj varna. Po stanovanju, kjer še sedaj živi sama, pa hodi povsem brez opore.

V času lanskih počitnic se je naši družini pridružila še naša druga "mladenka", 89 letna Albertina mati. Tudi njej smo dali Microhydrin in Spirulino. Rada ju je popila, saj je videla, kako dobro de naši teti po operaciji. Kot mnogi starejši je tudi ona prav kmalu čutila, da ima več moči. Po petih dneh pa je opazila še eno pomembno spremembo: minili so ji namreč trdovratni *krči v nogah*, ki so ji kratili spanec, saj je morala predvsem ponoči zaradi njih večkrat vstajati. Te dodatke je jemala potem le še približno dva tedna, a krči se niso več ponovili (čez kake 3-4 mesece je "kuro" ponovila).

Ko je pozimi spet prišla k nam, smo pri njej opazili še drugo izboljšanje, na katerega sama ni bila niti posebno pozorna. S seboj je namreč prinesla pletenje. "Mati, a vi lahko pletete?", smo se začudili. Zaradi *revme* namreč zadnjih petnajst let ni mogla več plesti. "Ja," se je pohvalila, "to zimo sem spletla že pet parov nogavic. Kaj pa vem, roke so se mi nekako ovолjnile..."

Telefonirali smo še (omenjeni) teti. Zanimalo nas je namreč, kako je z njenimi revmatičnimi rokami, saj smo vedeli, da si pred nekaj leti pozimi včasih ni mogla zapeti niti gumbov na plašču. Šele ko smo jo to povprašali, se je zavedla, da tudi nje to zimo revma ni nič mučila.

Živo vodo, ki daje zdravje in vitalnost stoletnemu ljudstvu Hunza v Himalaji in drugim dolgo živečim ljudstvom, je odkril dr. Henri Coanda, oče "hidrodinamike" in nosilec več kot 600 patentov. Več kot 60 let se je trudil, da bi jo umetno ustvaril in jo tako dal ljudem po svetu. Pa mu kljub izjemnim sposobnostim to ni uspelo.

Pri 78 letih (na sliki) je to nalogo predal genialnemu znanstveniku, 18 letnemu Patricku Flanaganu (tudi na sliki). Revija Life ga je zaradi izumov (danes jih ima več kot 200), s katerimi je zaslovel že pri svojih 11 letih, še komaj 17 letnega proglasila za enega najbolj perspektivnih ameriških znanstvenikov. "Če sploh kdo" si je mislil dr. Coanda, "potem bi kvečjemu tako izjemen znanstvenik, kot je mladi Flanagan, utegnil biti kos tej težki nalogi". Zato ga je izbral za svojega znanstvenega "dediča".

Dr. Flanagan je potem celih 20 let brezuspešno poskušal uresničiti prevzeto nalogo. Leto kasneje pa je skupaj z novo sodelavko in ženo, zdravnico dr. Gael Flanagan, to slednjič le dosegel (1984). A potrebno je bilo še celo desetletje skupnih naporov, da sta uspela ustvariti vodo izjemnih zdravilnih lastnosti s produktom, imenovanim Microhydrin. Napor je bil končno kronan.

Zdi se, da je to zgodba o uspehu. A kdor desetletja vztraja pri neuspešnih raziskavah, za katere seveda ni posebnih finančnih podpor, ne pohval, ne znanstvenega prestiža in s tem ne družbenega napredovanja, mora imeti posebno vero, da ne klone. Zgodba o ustvarjanju žive vode je zato predvsem zgodba o predanosti in zanosu dveh velikih mož: dr. Henrija Coanda in dr. Patricka Flanagan.

vir: Microhydrin™: Technical Information.-Dallas: Arlington Publications, 1998, str.22)

Izkušnje pri negi zob

Vseh naših pričakovanj pa Microhydrin vendarle ni izpolnil. Morda so bila prevelika. Iztok si je z Microhydrinom poskušal predvsem rešiti kak zob izmed tistih, ki jih je zobozdravnik "odpisal" (karies, paradontoza). V člankih smo namreč prebrali, da je zobozdravnik, dr. L.C. Miller s ščetkanjem zob z Microhydrinom (raztopljenim v majhni količini vode Crystal Energy) uspel zmanjšati 4-6 mm globoke paradontozne žepke za polovico, zobe pa pobeliti. **[3]**

*Kronična paradontoza je glavni dejavnik za izgubo zob pri odraslih, starejših od 35 let. Osnovni dejavnik za nastanek zobne gnilobe in paradontoze pa je množica mikrobov, ki se zadržujejo na zobeh v obliki oblog (plaque). Slednji producirajo toksine in z njimi se poraja vnetje dlesni (gingivitis), kasneje pa propadanje zob. Microhydrin ustvarja biološki teren, ki je tuj patogenim mikroorganizmom. Dr. Miller ugotavlja, da se z Microhydrinom zobne obloge odstranijo, zobje pobelijo (na neagresiven način), pogoji za razvoj paradontoze in drugih zobnih bolezni pa se s tem odpravijo... **[4]***

Iztokov zobozdravnik je bil sicer izrazito zadovoljen z ustno higijeno svojega pacienta (ki je Microhydrin uporabljal "na svojo pest"). Po treh mesecih takega režima pa se raven paradontoze vendarle ni bistveno spremenila, prav tako ne kariesa. Dekadenco zob je bilo tako potrebno pozdraviti na klasičen način.

Kljub razočaranju je bila izkušnja pozitivna. Danes Microhydrin pridno uporabljamo pri čiščenju zob, saj je njegov higijenski (razkuževalen) učinek očiten.

Letos spomladi smo morda prav zaradi uživanja Microhydrina malo manj pazili na zdravo prehrano kot običajno. Alberta je poleg tega jemala nekoliko manj Microhydrina (eno kapsulo dnevno, marsikdaj pa sploh ne), kot po navadi. Nabrala se ji je *voda v kolenu*. Takoj je začela jemati po 4 tablete dnevno. V nekaj dneh so ji bolečine in oteklina skoraj povsem izginile.

Potem smo sicer Microhydrin spet bolj redno jemali, a obdobja ne najbolj izbrane hrane so se vendarle spet pojavljala (prazniki, obiski...). Teh grehov pa, kot se je izkazalo, Microhydrin ni zmožal popraviti: V začetku poletja se je namreč oteklina povrnila, a s še večjimi bolečinami. Po osmih dneh skromne, izključno sadne prehrane (bolj postni kot sadni dnevi) in jemanja Microhydrina, se je stanje povsem normaliziralo; celo tekla je lahko po klancu navzdol čisto brez bolečin.

Podobno je Iztok upal, da si bo z Microhydrinom popravil vid, ki se mu je ob intenzivnem delu z računalnikom v zadnjih letih poslabševal. Ob uživanju Microhydrina se sicer dobro počuti, vid pa mu ob njegovem računalniškem delu le slabša, brada še naprej sivi... Skratka, če bi kdo želel doseči sto let čil in zdrav, naj si tega ne obeta samo od uživanja Microhydrina.

Treba je pač živeti, kot je prav - po načelih narave. Umetna pomagala (če so ustvarjena v skladu s temi načeli) so v današnjem onesnaženem svetu lahko koristna opora naravnim sredstvom, ne morejo pa biti njihov nadomestek.

Vredno se je seznaniti

Je Microhydrin dovolj primerno pomagalo človeški naravi?

Kljub skrbnemu preučevanju in lastnim izkušnjam premalo vemo, da bi mogli dati odgovor na to vprašanje. Pozitivnih ocen je veliko; kazalcev, da gre tu zelo verjetno za prelomno novost v načinu zdravljenja, ki je lahko učinkovito, a obenem človeku prijazno, tudi ne manjka. A tudi marsikak dvom nam ostaja.. Kako tudi ne bi: konec koncev so se klinične raziskave o vplivu tega prehrabnega dodatka na zdravje začele šele decembra 1997 in so še v teku. Vsekakor je po našem mnenju to razvojno področje vredno pozornosti.

Fenomen "Microhydrin" se v ZDA bliskovito širi med ljudmi in tudi pri nas ni neznan. Na Internetu je že več tisoč dokumentov (člankov, oglaševalskih strani...) o tem produktu, skratka toliko, da nazadnje v tej množici informacij ne veš več, kje si. Zato je čas, da slovenske bralce malo natančneje informiramo o tem novem produktu (poudarimo prednosti pa tudi odprta vprašanja). Morda bo po teh dodatnih informacijah lažje presojeti o njem (o tem več v nadaljevanju).

[1] *Longevity's Missing Link: Wave 2 (magnetofonska kasete)*. BGP, 1999.

[2] *Tompkins, Peter; Bird, Christopher: Secret of The Soil*. Arcana, 1992, str.99 115.

[3] in [4] *Miller, Leonard C.: Microhydrin in Dental Care; v Microhydrin: Technical Information*. Dallas: Arlington Publications, 1998, str. 12.

Avtorji: Iztok in Alberta Ostan, Božena Ambrozius in Aleš Vesel
Objavljeno v reviji Aura št. 122/99

Več informacij: Miró Gomsí 031 261 061
info@cokolada.net | <http://cokolada.net>

VRH| Orjaška moč majhnih mineralov >